ANUL IX No. 2610

EDIȚIA A TREIA

MERCURI 14 AUGUST 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureşti* la Casa administrației
In *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate poştale

Un an în Țară	30 Leĭ ; în Streinătate	50 Le
Şase lunĭ	15 „ „ „	25 „
Treĭ lunĭ	8 „ „ „	13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ streĭn în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numa la ADMINISTRAŢIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV	0,30 b. linia
„ „ „ III	2,— leĭ „
„ „ „ II	3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Cămătariĭ daţĭ judecăţeĭ

CUVINTUL MEU

Cele ce urmează nu constituĭe o deschidere a polemiceĭ relativ la afacerea ofiţerilor de cavalerie. E pur şi simplu datoria de a-mĭ spune cuvîntul, de oare-ce numele meŭ a fost amestecat în această infamă campanie contra ziaruluĭ *Adevĕrul*. Nu am putut să-l spun la timp, de oare-ce lipseam din ţară. O dată reîntors, e o datorie a mea să mă pronunţ.

Se ştie despre ce este vorba: Ca proprietar actual al ziaruluĭ *Adevĕrul*, atuncĭ cînd s'a aruncat calomnia, crezînd că am a face cu confraţĭ cinstiţĭ şi onorabilĭ, le-am propus un mijloc tot cinstit de-a isprăvi polemica. Am cerut ca ziarul colectivist *Gazeta* să numească **ea** o persoană onorabilă care să judece dacă *Adevĕrul* a dus două campaniĭ în afacerea ofiţerilor de cavalerie şi dacă a luat vre-o-dată vre un ban pentru a-şĭ schimba atitudinea.

Inaintea acestuĭ tribunal eraŭ să compară acuzatoriĭ noştri, era să compărem şi noĭ, şi judecătorul era să hotărască cine are dreptate.

Dacă aş fi avut a-face cu oamenĭ cinstiţĭ, rezultatul era uşor de prevăzut. In cazul cînd s'ar fi găsit că dreptatea este cu noĭ, adversariĭ noştri ar fi trebuit să facă amendă onorabilă, să declare că aŭ fost induşĭ în eroare de mizerabilul candidat de poliţaiŭ care a colportat cel d'întîiŭ această calomnie.

In cazul cînd rezultatul ne-ar fi fost defavorabil,eŭ,—de şi pe acel timp nu aveam nicĭ o legătură cu *Adevĕrul* şi, în acest caz, onorabilitatea mea personală nu poate fi în joc,—eŭ, zic, îmĭ luasem angajamentul să fac să înceteze ziarul, al căruĭa proprietar sînt azĭ. In ipoteza cînd n'aş fi făcut acest lucru, *Gazeta* şi toate ziarele maĭ mult saŭ maĭ puţin poliţieneştĭ, aveaŭ dreptul să mă înfereze, să mă arate ca pe un om discalificat, pĭerdut în faţa opiniuneĭ publice.

Acesta era procedeul cinstit, şi recunosc că am fost naiv cînd am putut măcar bănui că poate exista cinste şi corectitudine la o gazetă colectivistă, chiar cînd la această gazetă director este un fost prieten politic şi personal.

Admiţînd juriul de onoare, agenţiĭ poliţieneştĭ de la *Gazeta* ştiaŭ perfect că vor pĭerde cauza, că vom eşi triumfătorĭ şi că se va pune capăt infameĭ lor calomniĭ.

Şi atuncĭ, poliţiştiĭ aŭ început să îmĭ zeflemisească propunerea şi să declare că n'aŭ nevoĭe de juriŭ ca să dovedească cele înaintate de eĭ, de oare-ce aŭ acte, pe carĭ le vor supune judecăţeĭ mareluĭ public, supremul judecător.

Afacerea dar a venit înaintea acestuĭ tribunal popular.

Neonorabiliĭ meĭ confraţĭ 'şĭ-aŭ debitat infamiile ; noĭ ne-am apărat, punct cu punct, de toate bîrfelile poliţieneştĭ, şi faţă de indiferenţa publică, faţă de explicaţiunile noastre, nenorociţiĭ scribĭ aĭ D-luĭ Paul Stătescu aŭ fost nevoiţĭ să-şĭ pună infectul lor bot pe labe, căzuţĭ şi doborîţĭ de propria lor infamie.

Bătuţĭ, dar nemulţumiţĭ, nenorociţiĭ, din cînd în cînd ridică glasul şi mă întreabă de ce nu-mĭ ţiŭ cuvîntul, de oare-ce eĭ aŭ dovedit că în adevăr cele înaintate de dînşiĭ sînt adevărate.

Adică naiv mă cred poliţiştiĭ de la gazetele colectiviste. Eŭ am propus *un juriŭ de* **onoare**, şi ar fi o insultă adusă cuvîntuluĭ **onoare** cînd aş fi putut crede un singur moment că acel juriŭ poate fi alcătuit saŭ înlocuit cu sub-alterniĭ D-luĭ Puiŭ Alexandrescu, carĭ redactează otreapa colectivistă.

Juriul de onoare refuzat fiind de mizerabiliĭ noştri calomniatorĭ, judecătorul nostru suprem a rămas marele public. El şĭ-a dat deja hotărîrea, el a osîndit în mod irevocabil purtarea nedemnă a poliţiştilor: *Gazeta* îşĭ tîreşte mizerabila eĭ viaţă din zi în zi, cu toate subvenţiile şi fondurile secrete, pe cînd *Adevĕrul* încă este obĭectul de invidie al acelora carĭ din neputinţă de a-l ajunge încearcă să-l stropească cu noroĭul calomniilor lor.

Incercărĭ de asemenea natură s'aŭ maĭ făcut. Ele aŭ fost însă zadarnice. *Adevĕrul* în tot-d'a-una a eşit triumfător, de oare-ce el reprezintă interesele mareluĭ public, care s'a putut de mult convinge de sinceritatea atitudineĭ noastre imparţiale şi independente.

Mulţumiţĭ cu această sentinţă a mareluĭ public, încrezător în bunul simţ şi în simţul suprem de dreptate al acestuĭ judecător imparţial, noĭ vom merge înainte, înfierînd toate mişeliile şi pe toţĭ politicianiĭ, avînd de acum înainte siguranţa că avem la cine face apel cînd coaliţiunea tuturor mişeilor se va năpusti asupra noastră.

Am declarat că accept hotărîrea juriuluĭ de onoare, propus de mine şi refuzat de agenţiĭ siguranţeĭ publice.

S'a făcut apel la marele public şi ĭarăşĭ declar că mă supun hotărîreĭ luĭ, căcĭ mă măguleşte şi îmĭ dă tăria de a fi şi maĭ intransigent în lupta contra tuturor şarlatanilor şi mizerabililor.

Hotărîrea sa a fost dată ; decĭ cestiunea este închisă, şi— atît pentru mine cît şi pentru *Adevĕrul*— ea rămîne închisă.

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Proverbele mint

La noĭ în ţară pînă şi proverbele mint. Aşa, pentru ziua de astă-zi voĭ dovedi că zicătoarea romînească: *Corb la corb nu-şĭ scoate ochiĭ*, este o sfruntată minciună. In adevăr, ştiut este că de cînd aŭ sosit colectiviştiĭ la putere s'aŭ pus pe potlogăriĭ, pungăşind la Galaţĭ, cĭupind la Bacăŭ, dînd la stînga la Rîmnicu-Sărat, aşa că azĭ, cînd zicĭ colectivist, trebuĭe să înţelegĭ *hoţ*. Aceastĭ profesiune lucrativă ar trebuĭ să-ĭ pună pe colectiviştĭ la adăpostul încercărilor de jăfuire din partea confraţilor lor de codru. Eĭ bine, lucrurile nu s'aŭ întîmplat ast-fel. Ziarele ne aduc trista veste că D. Delavrancea a fost jefuit în munţiĭ Vărateculuĭ de-o bandă de hoţĭ, care l-a lăsat atît pe D-sa cît şi pe D. Vlăhuţă, cam în neglije.

Iatĭ dar un colectivist jăfuit de alţĭ colectiviştĭ. Nu-ĭ aşa că proverbul minte ?

Cît despre D. Vlahuţă, D-luĭ de sigur a suferit consecinţa tovărăşieĭ D-sale de drum cu D. Delavrancea. De altmintrelea, hoţiĭ D-sale nu-ĭ putea fura de cît talentul, şi îl aşteptăm ca să ne dovedească că acest lucru nu i s'a întîmplat.

Lac.

Arestare revoltătoare

Tînărul Iacob Ţăranu este încă deţinut preventiv în închisoarea militară din dealul Spireĭ. E o monstruozitate ca un cetăţean să fie judecat milităreşte, pentru un delict de opiniune. E însă şi maĭ monstruos ca el să fie deţinut preventiv, o lună, treĭ saŭ zece, pînă cînd vor pofti judecătoriĭ săĭ!

Şi cu atît maĭ monstruoasă este această deţinere preventivă, cu cît ea este fără precedent, In adevăr, mulţĭ rezerviştĭ, grade inferioare şi ofiţerĭ, sînt daţĭ zilnic judecăţeĭ pentru a nu se fi prezintat la concentrărĭ saŭ manevre. Nicĭ odată eĭ nu aŭ fost arestaţĭ preventiv, rămănind ca după judecare şi osîndire să-şĭ facă pedeapsa.

De ce se face altminterlea cu D. Iacob Ţăranu? Nu o fi o mizerabilă şi mică răzbunare a acelora carĭ cred că totul le e permis, de oare-ce poartă uniforma?

Cos.

Năzdrăvăniile zileĭ

O afacere strălucită

Cititoriĭ noştri cunosc desigur şi pe D. Nicolae Vermont, talentatul nostru desenator, cît şi pe ilustrul Teleor zis şi Ţaţa, unul din musafiriĭ ceĭ maĭ stăruitorĭ aĭ redacţieĭ şi tipografieĭ noastre. Intre aceştĭ douĭ reprezentanţĭ aĭ arteĭ, s'a făcut o daraveră, care alcătuieşte pentru fie-care din eĭ o afacere strălucită: pictorul Vermont a vîndut scriitoruluĭ Teleor un tabloŭ în uleiŭ pe preţul de o sută de leĭ, plătibilĭ a un leŭ pe zi. Al douilea desenator al nostru, D. Petrescu,—al treĭlea personagiŭ din gravura de azĭ,—azistă la această neguţtorie şi a schiţat-o pentru a trece la nemurire atît pe cumpărător cît şi pe vînzător. Şi pentru ca actul să devină şi maĭ solemn şi maĭ sigur pentru vînzător, i s'a dat act la mînă despre aceasta, act scris şi sub-scris pe terasa cafeneleĭ din strada Karageorgevicĭ, atît de părţile contractante cît şi de martor.

Şi dacă n'aş voi să fac o indiscreţiune, aş spune că Ţaţa, din ceĭ o sută de leĭ a un leŭ pe zi, n'a plătit de cît şapte leĭ într'o lună de zile. Din această pricină, este un joc de-a baba oarba prin biurourile noastre între Ţaţa, care fuge de creditor, şi Vermont, care-şĭ urmăreşte pe răŭ-platnicul săŭ debitor.

Periplizon.

CAMATARII

Campania întreprinsă de *Adevĕrul* în potriva despoiatorilor şi a tuturor Schylocilor este în adevăr salutară, şi va avea de efect ca aceĭa carĭ se cred sigurĭ de impunitate, vor începe a maĭ lăsa o parte din prada lor. Campania însă nu trebuĭe să se oprească la indivizĭ. Ea trebuĭe să lovească în obiceĭŭ şi în special trebuĭe să se arate cauzele camăteĭ şi mijlocul de a o stîrpi.

Pentru a stărpi camăta, trebuĭe o lege cum există în Franţa, lege care pedepseşte aspru pe aceĭa carĭ jupuesc lumea ce le intră în ghiară. Pe lângă lege trebuesc de modificat şi moravurile, fără care toţĭ cămătariĭ ne vor stropi cu noroiŭ pe stradă, vor râde în nas procurorilor şi vor urma în linişte trista profesiune de a exploata pe risipitorĭ, pe minorĭ şi pe viitoriĭ falițĭ, făcând averĭ, în câţĭ-va anĭ de zile.

Şi cestiunea este şi maĭ adâncă. Ea atinge marea cestiunea a scumpeteĭ banilor, a interesclor uzurariĭ carĭ grevează industria, comerciul şi agricultura noastră. Aicĭ nu maĭ este vorba de câţĭ-va risipitorĭ, puţin demnĭ de interes, până la un punct. E vorba de însăşĭ existenţa noastră naţională şi asupra acesteĭ cestiunĭ văzută din toate punctele de vedere, vom insista, arătînd cum ea primează pe toate cele-l'alte.

Sfinx.

Orientul în flacări

Veştĭ înfiorătoare. — Camarila turcă. — Nedumerirea sultanuluĭ. — Protecţiunea Europeĭ.

Veştĭ înfiorătoare

Orizontul Orientuluĭ a început din noŭ a se întuneca.

Revoluţiunile din Creta şi Macedonia nu maĭ sînt parţiale; ele s'aŭ întins peste întregile provinciĭ turceştĭ, şi de la Balcanĭ pînă în Archipelag nu vezĭ de cît sate incendiate, n'auzĭ de cît puştile soldaţilor şi vaĭetele miilor de victime.

Ştirile ce ne sosesc din Turcia sînt înfiorătoare. Atît musulmaniĭ cît şi creştiniĭ se măcelăresc uniĭ pe alţiĭ ca fiarele sălbatice. Femeĭ, bătrînĭ, copiĭ, preoţĭ, nimenĭ nu scapă de sub sabia fanatizaţilor şi exasperaţilor.

In Creta maĭ ales, măcelurile şi incendiarea se practică pe o cale atît de întinsă, că urmînd aşa înainte încă o lună, nu vom maĭ avea în Creta de cît cenuşe şi cadavre.

E într'adevăr înfiorător.

Camarila turcă

Sultanul, orĭ-cît ar voi să intervie fie în bine, fie în răŭ, nu maĭ poate. Aceasta nu atît din lipsa de mijloace, cît din cauza intrigilor din palatul săŭ.

Două tabere se află în palatul sultanuluĭ: una compusă din bătrînĭ şi fanaticĭ reprezintanţĭ aĭ relegiuneĭ, carĭ sînt contra orĭ-căreĭ reforme, ameninţînd cu răscularea populaţiuneĭ musulmane şi cu detronarea sultanuluĭ; ĭar alta, compusă din miniştriĭ şi înalţiĭ demnitarĭ aĭ Statuluĭ, carĭ văd prăpastia în spre care merge imperiul şi voĭesc a amîna catastrofa prin unele reforme date Creştinilor.

Nedumerirea sultanuluĭ

Intre aceste două tabere stă în nedumerire sultanul, şi hărţuit mereŭ cînd de Rusia, cînd de Englitera, el nu maĭ ştie ce dispoziţiune să ĭa.

Cum însă această pasivitate a sultanuluĭ ar putea aduce după sine, maĭ iute de cît s'ar crede, distrugerea complectă a Turcieĭ, sultanul s'a hotărît a alege o cale mijlocie între ambele tabere turceştĭ şi, declarîndu se neputincios a stinge revoluţiunea, să pună imperiul sub protecţiunea Europeĭ, implorînd-o de a interveni între dînsa şi Creştiniĭ revoltaţĭ.

Protecţiunea Europeĭ

Dacă de vre-o douĭ anĭ încoace Turcia nu maĭ exista de fapt, ea însă exista de formă.

Hotărîrea sultanuluĭ de a pune imperiul sub protecţiunea Europeĭ a distrus şi ultima urmă de independenţă a Turcieĭ şi nu maĭ poate fi îndoĭală că ora împărţireĭ Imperiuluĭ Otoman a sunat.

Val.

Un proces senzaţional

Reînvierea Malaxiteĭ.— Pretenţiunile luĭ Georgi. — Complicitatea ministruluĭ.— Greşală intenţionată.

Reînvierea Malaxiteĭ

Chestiunea Malaxa, care începuse a fi dată uităreĭ, a reînviat din noŭ. Pe de o parte consilieriĭ comunalĭ din Galaţĭ refuză de a se întruni sub preşedenţia luĭ Malaxa; pe de altă parte, tovarăşul primaruluĭ abuziv, Georgi, trimite pe avocatul săŭ, D. Férrier, ca să dea în judecată comuna Galaţĭ pentru nerespectarea cesiuneĭ contractelor luminăreĭ cu electricitate şi a tramvayuluĭ.

Pretenţiunile luĭ Georgi

Procesul pe care Georgi voĭeşte să-l intenteze comuneĭ se prezintă în nişte circumstanţe atît de complicate şi de obscure, în cît merită să-l analizăm maĭ de aproape.

Intr'adevăr, comuna Galaţĭ admite, prin intervenţia primaruluĭ Malaxa, care era în înţelegere cu Georgi, cesionarea contractelor acestuĭa companieĭ generale de iluminare cu gaz şi electricitate din Paris şi companieĭ de tramvays din Galaţĭ, *fără să se menţioneze de cît în treacăt numele luĭ Somzée, persoană interesată în această cesionare, dar care se ascundea sub numele companiilor de electricitate şi de tramvays şi pe numele cărora se făcuse cesionarea.*

Complicitatea ministruluĭ

Făcîndu-se mare gălăgie împrejurul acesteĭ cesiunĭ care avea de scop ca să scape pe Georgi de răspundere directă faţă de comuna Galaţĭ şi pentru care Georgi promisese banĭ luĭ Malaxa, guvernul intervine, orînduieşte o anchetă judiciară, discută lunĭ întregĭ această afacere şi, silit de presa independentă şi opoziţionistă, anulează prin Monitorul oficial *cesiunile făcute de către Georgi în convenţă cu Malaxa. Dar anulîndu-le,* **guvernul, în loc de a spune că anulează cesiunea făcută diferitelor companiĭ de electricitate şi de tramvays, vorbeşte de un Somzée, al căruĭ nume nicĭ nu figurează în cesiune.**

Georgi, bazat pe această eroare intenţională a ministruluĭ de interne, va chĭema decĭ în judecată comuna Galaţĭ, cerînd ca să fie silită a respecta cesiunea contractelor sale şi **să-ĭ maĭ plătească şi treĭ sute de miĭ de francĭ despăgubirĭ pentru cheltuĭelĭ făcute cu trimiterea de inginerĭ, lucrărĭ începute, etc.**

Greşală intenţionată

Aŭ trebuit dar două lunĭ ministruluĭ de interne, care avea zilnic convorbirĭ cu Malaxa, pentru ca anulînd contractele să le anuleze în ast-fel de mod, în cît dispoziţiunea guvernuluĭ să fie nulă, cesionarea să rămîie în picioare şi Georgi să maĭ ceară şi treĭ sute de miĭ de francĭ comuneĭ Galaţĭ.

Dar greşeala INTENŢIONATA a ministruluĭ de interne este prea evidentă, complicitatea D-luĭ Stolojan, care a anulat cesiunile, este atît de clară, în cît orĭ cît ar încerca guvernul să se maĭ scuze că ar fi făcut o eroare, nimenĭ nu-l va crede, căcĭ convincţiunea fie-căruĭa este că D. Stolojan a **a anulat înadins greşit** *cesiunea, pentru a arunca pe de o parte praf în ochiĭ lumeĭ, făcînd să se creadă că nu aprobă potlogăriile luĭ Malaxa, ĭar pe de altă parte îĭ lasă acestuĭa o portiţă deschisă de a da, împreună cu tovarăşul săŭ Georgi, comuna în judecată şi să anuleze deciziunea ministruluĭ. Decĭ, complicitatea D-luĭ Stolojan în această murdară afacere e prea evidentă, pentru ca acest ministru abuziv să maĭ poată sta o singură zi pe banca ministerială.*

Indiscret.

VILEGIATURILE NOASTRE

Aceĭ carĭ aŭ fericirea să plece din Bucureştĭ pentru a scăpa de căldurile tropicale, nu se pot plînge că nu găsesc în ţara noastră un loc unde să petreacă în linişte cîte-va săptămînĭ la aĭer curat şi sănătos.

De-a-lungul Carpaţilor, ţara noastă e plină de locurĭ de vilegiatură. Mănăstirĭ, orăşele la munţĭ, staţiunĭ de băĭ, ĭată atîtea şi atîtea locurĭ de plăcere, unde, fără să maĭ aĭ nevoĭe să plihtiseştĭ prefectura poliţieĭ cu cererĭ de paşaporte, poţĭ să-ţĭ cîştigĭ puterile consumate într'un an de muncă.

*

Cu deosebire ceea-ce place maĭ mult Bucureştenilor sînt excursiunile ce se fac la Sinaia, Comarnic, Predeal, Cîmpu-Lung. etc.

In special pentru Sinaia, onorata direcţiune a Căilor Ferate Romîne nu cruţă nimic pentru a putea mulţumi pe publicul doritor de a o vizita.

Ast-fel, trenurile de plăcere duc pe excursioniştĭ îngheşuiţĭ ca într'o cutie de sardele, de sigur ca după căldura şi năbuşeala din tren să respire maĭ cu multă plăcere aĭerul răcoros şi dulce al Sinaeĭ.

*

Nu voiŭ face aci descrierea Sinaeĭ, căcĭ sînt puţinĭ aceĭa carĭ n'aŭ văzut-o.

Pe cine n'a entuziasmat acest mic orăşel european, situat în mijlocul natureĭ sălbatice?

La cîţĭ-va chilometri de castelul regeluĭ, se întind piscurile uriaşe cu locuinţele urşilor sălbatecĭ, carĭ trăĭesc în deplină libertate fără regĭ şi fără împăraţĭ.

De la Sinaĭa poţĭ face escursiunĭ în tot lungul drumuluĭ pînă la Braşov, unde ţi se desfăşură înaintea ochilor priveliştile cele maĭ încîntătoare ale natureĭ, ca: Buşteniĭ cu admirabila cascadă Urlătoarea, Azuga, Comarnicul, etc.

Nu departe se găseşte Cîmpina cu băile eĭ minerale şi Telega cu ocnele de sare. E o frumoasă escursiune ce poţĭ face aci, pentru ca să vezĭ ruinele vestitelor ocne, părăsite, cu prăpăstiile fără fund carĭ te umplu de groază privindu-le.

Plăcute escursiunĭ se fac la C.-Lung; ĭar de aci la Curtea de Argeş, la Bughea, la Rucăr şi la peştera de la Dîmbovicioara.

De la C.-Lung pînă la Braşov, cu o trăsură cu 10 caĭ cu clopoţeĭ, poţĭ face o preumblare cum nu se poate de frumoasă, în şase ore.

*

Tot în 6 ore poţĭ ajunge la Curtea de Argeş unde se află cel maĭ frumos monument al ţăreĭ noastre.

La cîţĭ-va chilometri de C.-Lung—drum de o jumătate oră cu trăsura—se află Băile de pucĭoasă, fĭer şi iod: Bughea; ĭar la 3 ore, răcoroasa peşteră Dîmbovicĭoara, care a inspirat poĭetuluĭ Nicoleanu versurile acestea disperate:

Peşteră posomorîtă,
Neagră, umedă, tăcută
Aĭ fi bună 'n Bucureştĭ,
Ca sa servĭ de puşcărie
Hoţilor care sf şie
Pieptul ţăreĭ romîneştĭ!

*

Locurĭ de petrecut găseştĭ în judeţul Vilcea, ca Olăneştiĭ, Călimăneştiĭ, mănăstirile Cozia, Hrezu; apoĭ în jud. Dîmboviţa, ca Pucĭoasa, Vulcana — unde poţĭ petrece fără etichetă,— mănăstirea Dealuluĭ, Viforîta; apoĭ în jud. Buzăŭ, băile Sărata şi Nifon. Frumoasă a fost odinioară Balta-Albă din R.-Sărat, care atrăgea miĭ de suferinzĭ din toate părţile. Astă-zĭ însă, nu i-aŭ maĭ rămas de cît ţînţariĭ.

Intr'un moment de grea cumpănă, celebrul poĭet satiric rîmnicean Lucilius Ramidaviensis a cîntat Balta-Albă în următoarele versurĭ nemuritoare:

Baltă-Albă, de te-aĭ face
Un adevărat Ocean,
Apa ta de s'ar preface 'n
Ţuĭcă de marghiloman,
Zăŭ, atuncĭ aş vrea să fiŭ
Vecĭnic la Balti zapciu!

*

Despre Slănicul din Moldova mĭ-e greŭ să vorbesc.

Păcat de poziţiunile luĭ frumoase şi izvoarele luĭ minerale, căcĭ boĭerimea noastră l-a transformat în tripoŭ de joc de cărţĭ şi ca nu vine aci de cît pentru ca să-şĭ arate costumele bogate.

Apoĭ, viaţa cea scumpă şi modul cum eştĭ exploatat acolo, te fac să-l părăseştĭ cu dezgust.

In schimb însă, în Neamţu daĭ de cele maĭ pitoreştĭ poziţiunĭ, fără a cheltui parale multe şi a desfăşura luxul din Slănic. Mănăstirile Agapia, Văratecul, Neamţul, băile Bălţăteştĭ, îţĭ oferă cele maĭ plăcute distracţiĭ.

Mĭ-a maĭ rămas Constanţa, cu băile eĭ de mare; dar despre aceasta altă-dată.

Vip.

SCRISORI CĂTRE IUBITA

XVIII

Ultima scrisoare

Vaĭ! draga mea, toate aŭ un sfîrşit: Scrisorile mele, întocmaĭ ca şi scurta mea vacanţie. O lună de zile a trecut ca erĭ şi din noŭ trebuĭe să mă înjug, pentru un an de zile, la munca grea şi plihtisitoare de ziarist romîn. Din noŭ trebuĭe să intru în luptă şi să reîncep a polemiza nu pentru ideĭ, ci pentru persoane, să ridic glasul ca să fiŭ ascultat să mă hotărăsc să sufer injuria şi calomnia şi să tac înaintea eĭ, de oare-ce ea vine de atît de jos, că nu poţĭ răspunde. In viaţa de toate zilele, nu suferĭ cea maĭ mică necuviinţă; imediat rupĭ urechele nesocotituluĭ care n'a ştiut să se poarte cum trebuĭe cu oameniĭ. In presă nu-ĭ tot aşa. Acolo orĭ-ce puşcăriaşĭ sub masca anonimatuluĭ are dreptul să te insulte, să te umple de noroiŭ şi tu trebuĭe să nu răzpunzĭ printr'o lovitură de palmă saŭ de picĭor la toate aceste, de oare-ce individul care te batjocoreşte e maĭ pre jos chĭar de cît această reparaţiune saŭ satisfacţiune ce-ţĭ poţĭ da.

Şi în această luptă inegală, ce trebuĭe să o duc, nu am pe nimenĭ alăturĭ. Cînd acasă mă întorc, în loc de veselie şi liniştea dulce a căsnicieĭ, găsesc pereţiĭ goĭ, odăile recĭ şi pline de plihtis, neîncălzite de prezenţa femeĭeĭ, de zgomotul zburdalnic al copiilor.... Mă regăsesc din noŭ faţă în faţă cu tristeţa mea, cu plihtisul vieţeĭ deşarte, în care înainte nu-ĭ de cît negru şi în dărăt durere şi deziluziĭ.

Cum vezĭ, din toate părţile, sînt înconjurat de aceeaş viaţă în care merg pe cadavrele tuturor năzuinţelor mele. Şi lumea crede, draga mea, că sînt vesel, că sînt mulţumit, atuncĭ cînd caut să mă îmbat de plăcerile brutale şi zgomotoase, atuncĭ cînd strig ca să mă ameţesc. Cu toate acestea, nimenĭ nu s'a scoborît în sufletul meŭ, nimenĭ n'a putut să-ĭ pătrundă abizul, nimenĭ nu ştie că în mijlocul plăcereĭ altora, a veselieĭ zgomotoase, a beţieĭ şi a orgieĭ, eŭ rămîn acelaş rece şi trist, plihtisit şi plihtisitor, incapabil să fac fericirea cuĭ-va şi în neputinţă de a redeveni tînărul, care altă-dată credea că viaţa ĭĭ va fi un lanţ neîntrerupt de sănătoase şi dulcĭ plăcerĭ.

Destul însă am plîns, draga mea. Eŭ sînt tocmit ca să fac să rîdă lumea. Imĭ pun din noŭ, de-acum, masca veselieĭ pe obraz, masca paĭaţeĭ vesele, şi reintru în arenă, nenorocit clown plătit ca să înveselesc pe onor. p. t. public.

Lacrămile sînt şterse şi de acum înainte rîzĭ, rîzĭ, bĭete *Chiţibuş*, un-spre-zece lunĭ în şir, fără repaos şi fără întrerupere.

Chiţibuş.

Aussee, 6 August.

NB. *Corespondenţa luĭ Chiţibuş:* D-luĭ Văt. Slatina. S'a publicat.

Din Botoşanĭ

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Un cîrcĭumar bătăuş

Mĭercurĭ, 7 August, toată strada *Pescărieĭ vechĭ* a fost iudignată de numeroasele fapte nelegĭuite ale cîrcĭumaruluĭ *Iser Weinstein*, zis şi *Bucluc*—nume pe care-l merită. — Acest cîrcĭumar are ca slugă în cîrcĭumă pe un băĭat *Marcu*, care, în toate Duminicile şi Mĭercurile, trebuĭe să stea pîndind toate căruţele, carĭ vin în oraş, şi să le atragă spre curtea stăpînuluĭ săŭ. Eĭ bine, băĭatuluĭ, din nebăgare de samă, saŭ poate că romînul nu voĭa să tragă la buclucaşul cîrcĭumar, ĭĭ scapă o căruţă, care trage la un cîrcĭumar vecin. Furia stăpînuluĭ era nemărginită. Sub pretext că-l trimete după un şip cu vin, îl atrage în pivniţă şi acolo îl znopeşte în bătăĭ. Pe lîngă bătaĭa primită, cîrcĭumăriţa *Braua*, zisă şi Braudel Kozik, ĭĭ maĭ aplică şi ea cîte-va peste cap.

Intervenţia agenţilor

Nu trecu mult, şi ĭată că bătăuşul cîrcĭumar—ca tot-d'a-una—vine însoţit de sergentul cu No. 27, şi cu agentul de slugĭ *Smădu*. Se înţelege că ambiĭ eraŭ bine iniţiaţĭ în chestie şi de asemenea bine unşĭ, în cît în primul loc tîrăsc pe băĭat afară din pivniţă şi în faţa publiculuĭ îl bat din noŭ şi apoĭ pe lîngă toate, îl duc şi la poliţie.

La poliţie

La poliţie, în becĭurile eĭ inchiziţionale, se ştie cu ce s'alege de tot ce-ĭ slab şi prin urmare şi de bĭata victimă a bătăuşuluĭ.

Astă-zĭ l'am văzut pe acest băĭat. Te cuprinde o milă nespusă cînd vezĭ cum se zvîrcoleşte de durere şi cum nu voĭeşte să răspundă nicĭ un cuvînt.

Atragem atenţia celor în drept asupra acestuĭ bătăuş *Iser Veinstein*, zis şi *Bucluc*, căcĭ acesta nu-ĭ întîĭul caz de asemenea natură.

Atragem de asemenea atenţia D-luĭ poliţaĭ asupra fapteĭ sergentuluĭ cu No. 27 şi a zbiruluĭ agent Smădu.

De la barierĭ

Un fapt ne maĭ auzit se întîmplă cu slujbaşiĭ barierilor. Pe lîngă micul salar ce-l aŭ, apoĭ de o bucată de vreme schimbul se face la *24 de ceasurĭ*. Fie-care slujbaş trebuĭe să lucreze *24 de ore* — o zi şi o noapte — fără întrerupere, ĭar apoĭ are, în adevăr, 24 de ceasurĭ libere, dar în acest timp trebuĭe să fie faţă la vre-o 3—4 raporturĭ, să stea vre-o 5 ceasurĭ în pĭaţă, etc.

Decĭ o muncă excesiv de mare şi pe lîngă aceste, obligaţiunĭ foarte multe.

Se înţelege că împlinirea cu zel a funcţieĭ e imposibil şi amenzile curg droaĭe.

Ar fi de dorit ca să se introducă sistemul de maĭ înainte —*schimbul la 12 ore*,— căcĭ tot atîta serviciŭ face.

C. R.

CRONICA

Corespondenţa zileĭ

De cînd cetăţeanul romîn s'a deprins cu ideĭa că *gazeta* e a patra putere în stat — vorbesc de *gazeta* publiculuĭ cititor şi nicĭ de cum de *Gazeta* poliţieĭ — fie-care romîn, evreŭ, talian saŭ chĭnez, de pe faţa soluluĭ romîn, devine cu ce poate la *gazetă*, contribuind ast-fel la creşterea corespondenţeĭ noastre zilnice.

Iată respectiva corespondenţă pentru o zi—şi încă foarte incomplectă:

Domnule Director

Ierĭ, venind acasă la mine un domn, agent de *constatare*, şi găsind pe nevastă, s'a purtat foarte obraznic, ajungînd pînă a o silui.

Intreb ce a *căutat* Domnul agent *de constatare* la mine acasă, cînd ştie că eŭ sînt amploĭat la D. Kleyssy?

Vă ocupaţĭ ca nişte... colectiviştiĭ nătărăĭ de faptele unuĭ *pesmet*, care a sterpelit patru-cincĭ sute de leĭ de la regiment şi nu întrebaţĭ de ce generalul Algiu, de douĭ anĭ retras la pensie, are şi azĭ încă în serviciul săŭ douĭ vistavoĭ de la cazarmă, care-ĭ îngrijesc de grădină.

Onorate D-le Director, Vă rog cu respect a insera în Stimabilul D-voastră ziar, că trecînd pe drum la casa mea pe lîngă grădina administraţieĭ Domeniuluĭ Coroaneĭ, am văzut pe D. Brigadu N. Rădulescu, că bate un porc cumplit, după ce a rupt coada uneĭ sape, care se afla în mîna sa, aŭ maĭ luat un cĭomag şi l-a rupt şi pe acela, bătînd pe porc.

Pe urmă l-a urestat pe porc.

Onor. Redacţie

Primiţĭ şi treceţĭ, vă rog, în stimatul D-v. ziar, următoarele slabe produse. Imĭ veţĭ da voĭe, cred, a vă *asasina* din cînd în cînd cu micul meŭ tribut:

Uneĭ perechĭ fericite

Ce bucurie pe bĭetul socru, c'a format
Din fiul şi soră o pereche fericită
Dar nu ştie sirlacul de ce noroc a dat
C'a fost o unire dintr'un boŭ şi o vită.

Şi pe ăştia nu pune mîna parchetul.

Bac.

Pacificarea Creteĭ

VIENA, 12 August. — *Fremdenblatt* declară că ultimele ştirĭ daŭ speranţa uneĭ soluţiunĭ pacînice a chestiuneĭ cretane. Crata şi Poarta aŭ cerut mijlocirea puterilor ast-fel în cît să aĭbă ca bază proĭectul elaborat de conferinţa ambasadorilor din Constantinopol şi primit de toate puterile.

Punctele esenţiale sînt: numirea unuĭ guvernator general al Creteĭ, creaţiunea uneĭ jandarmeriĭ şi concesiunĭ financiare. Din fericire, toate puterile sînt înţelese şi unitatea concertuluĭ european e restabilită. Se speră că conlucrarea unanimă a puterilor va reuşi în curînd, cît se poate maĭ bine în interesele Creteĭ şi ale Turcieĭ.

ATENA, 12 August. — Şeful macedonean Brouffas a fost ucis şi banda luĭ împrăştiată. Cincĭ saŭ şease micĭ bande, parcurg încă Macedonia.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 10 August, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.754.8
Temperatura aeruluĭ	C° 28.°0
Vîntul slab de la SE.	
Starea ceruluĭ: senin.	
Temperatura maximă de erĭ	30°
" minimă de azĭ	14°
Temperatura a variat la noĭ între 32° şi 8°.	

Timpul liniştit şi frumos se menţine şi astă-zĭ. Temperatura s'a ridicat binişor în toată ţara. Presiunea asmosferică s'a coborît în mijlociŭ cu 2 milimetri în toată ţara. In Muntenia timpul maĭ călduros ca în Moldova.

Astă-zĭ frumos şi liniştit.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

Bandele de cămătarĭ

David Solomon

Supranumit şi dascălul cămătarilor, David Solomon este cel maĭ iscusit dar şi cel maĭ rapace dintre toţĭ cămătariĭ Capitaleĭ.

Toată viaţa sa n'a făcut de cît să se gîndească la cele maĭ bune sisteme de speculă rămîind tot odată la adăpost de codul penal.

In David Solomon se concentrează toate categoriile de cămătorie pe carĭ le-am menţionat în articolele noastre precedente.

Dar pe lîngă daraverile cu minorĭ şi interzişĭ, specialitatea luĭ Solomon sînt militariĭ.

Pe aceştia ĭĭ despoaĭe în modul cel maĭ infam şi mulţĭ ofiţerĭ aŭ fost deja siliţĭ din cauza luĭ Solomon a-şĭ da demisia din armată.

Cornea

Un coleg al luĭ Solomon în exploatarea militarilor este un anume Cornea, cu biuroul pe calea Victorieĭ şi care nu se sfieşte a lua nu numaĭ **două sute la sută de la militariĭ** carĭ ĭĭ cad în mîinĭ. dar maĭ speculează şi cu influenţa ce are pe lîngă uniĭ ofiţerĭ superiorĭ.

Ast-fel, cînd vre-un evreŭ vroĭeşte să scape de armată, orĭ, făcînd armată, vrea să stea maĭ mult acasă, se duce la Cornea, ĭĭ dă cîte-va miĭ de leĭ, după importanţa faptuluĭ, şi Cornea intervine cu multă autoritate, în baza poliţelor ce are de la ofiţerĭ, şi scapă pe evreŭ de armată.

Mărculescu

Un pungaş de cea maĭ ordinară speţă este un oare-care Mărculescu.

Sărac lipit acum cîţĭ-va anĭ, s'a îmbogăţit din cele maĭ murdare afacerĭ de cămătărie.

Pentru Mărculescu nu există afacere de banĭ pe care să n'o facă, numaĭ **dobînda de miă la sută să ĭasă.**

Exploatarea minoruluĭ Cotadi

Ast-fel, a pus mîna pe minorul Cotadi şi l-a despoĭat în modul cel maĭ ordinar.

Dar Mărculescu, pişicher cum este, văzînd că presa a început să agite chestia cămătarilor, a recurs imediat la toate mijloacele spre a se pune la adăpostul orĭ-căreĭ urmărirĭ şi trimite pe secretarul săŭ cu registrele pe la toate ziarele şi pe la parchet spre a dovedi nevinovăţia sa.

Falsificarea registrelor

Aflăm însă, din sorgintea cea maĭ autorizată, că Mărculescu. care se află actualmente la Sinaia, a dat ordin prin telefon procuratoruluĭ săŭ ca **să facă unele schimbărĭ în registre şi anume să înlocuĭască numele minoruluĭ cu acel al majoruluĭ Cotadi.**

Atragem dar atenţiunea D-luĭ procuror Ionescu asupra acestuĭ Mărculescu şi asupra falşelor sale registre.

R.

Erĭ, D. locotenent Răceanu din artilerie, cu garnizoana în Bucureştĭ, a fost la parchet, unde a denunţat pe maĭ mulţĭ cămătarĭ, printre carĭ şi pe Weintraub, care e deja arestat, şi pe unul Nissim, din Ploĭeştĭ, de către carĭ a fost escrocat cu zecĭ de miĭ de leĭ.

Pentru 16.000 leĭ, D. locot. Răceanu a dat acestora poliţĭ de 78.000 de leĭ.

Şintem informaţĭ că D. Şteriadi, fratele ajutoruluĭ de primar din Ploĭeştĭ, refuză să plătească dările către Stat şi comună, sub diferite pretexte. Agenţiĭ percepţieĭ carĭ aŭ sechestrat averea aceluĭ Domn, aŭ fost alungaţĭ, ĭar sechestrul din ordinul prefectuluĭ a fost ridicat.

In comuna Vînătoriĭ-Neamţu, din judeţul Neamţu, s'a dat zilele trecute peste nişte însemnate cariere de pĭatră de marmoră, de o calitate superioară.

Gheşefturile perceptorilor

Acum cîte-va zile, vorbind despre percepţia Circ. II din Verde, am semnalat cum contribuabiliĭ sînt frustraţĭ, cerîndu-li-se de cîte două orĭ plata pentru aceeaş epocă a anuluĭ.

De astă-dată constatăm că acest sistem gheşeftăresc se practică şi la altă percepţie. E vorba de percepţia circumscripţieĭ I din Albastru.

*

Cazul e absolut acelaş. Se înmînează contribuabiluluĭ o somaţiune, în care, pe lîngă trimestrul curent, ĭĭ se cere şi plata pe alte trimestre trecute, precum şi pentru prestaţiĭ.

In cazul cînd cel încărcat nu poate dovedi cu chitanţele percepţieĭ că a plătit deja sumele ce i se reclamă, nimenĭ nu ascultă măcar protestările celuĭ împovărat. Dacă prezintă chitanţa, i se răspunde:

— E datoria D-tale să păstrezĭ chitanţele, dacă nu vreĭ să plăteştĭ de două orĭ.

*

Din răspunsul de maĭ sus nu înţelegem la ce se maĭ ţin în percepţiĭ atîtea registre de descărcarea datoriilor contribuabililor, cînd în ele nu se înscriŭ regulat plăţile efectuate, şi maĭ fie-care contribuabil este expus să plătească de două orĭ aceeaş contribuţie.

La 10 Octombrie se va face la Tulcea inaugurarea punereĭ pĭetreĭ fundamentale a Atheneuluĭ ce s'a hotărît a se construi în acea localitate.

Sînt neexacte toate ştirile date în privinţa depunereĭ raportuluĭ de contra-expertiză în afacerea Şteiner.

Rezultatul definitiv al acesteĭ expertize nu se va cunoaşte de cît după ce D. dr. Babeş va face analiza microscopică a pĭeselor ce i s'aŭ încredinţat în acest scop.

Comisiunea parlamentară însărcinată de a studia cestiunea reformeĭ impozitelor îşĭ va reîncepe lucrarea după 20 Septembrie.

Se ştie că această comisiune este divizată în treĭ sub-comisiunĭ. Fie-care din ele se va întruni în şedinţă plenară, sub preşedenţia D-luĭ Cantacuzino, ministrul de finance.

Aseară, D-na Florescu, care se află închisă în arestul poliţieĭ, fiind implicată în afacerea furtuluĭ de la finance, a fost cuprinsă de un leşin. După vr'o două ore şĭ-a revenit în fire.

Cămătariĭ la parchet

Instrucţia în afacerea spoliaţiunilor neomenoase săvîrşite de banda cămătarilor continuă în cabinetele procuroruluĭ şi ale judecătoruluĭ de instrucţie.

D-niĭ prim-procuror Hamangiŭ, procuror Ionescu şi judecător de instrucţie Dărăscu, desfăşoară cea maĭ mare activitate, pentru dezvăluirea tuturor escrocheriilor săvîrşite de către aceştĭ spoliatorĭ.

Cămătariĭ la parchet

Erĭ dimineaţă, încă de la orele 11, toată sala din jurul parchetuluĭ era plină de samsariĭ cămătarĭ, carĭ fuseseră citaţĭ la cabinetul primuluĭ procuror.

Printre aceştia am observat pe Goldwurm, Pistner, I. L. Lewi, Goldenştein, procuristul D-luĭ Velescu, şi alţiĭ.

Afară de aceştia, maĭ eraŭ chĭemaţĭ la parchet fraţiĭ Avramescu şi Weintraub, carĭ deja sînt puşĭ în stare de arestare.

Cercetările parchetuluĭ sînt îndreptate maĭ mult în contra cămatarilor carĭ aŭ spoliat pe minorĭ.

Denunţurile

Zilnic sosesc la parchet zecĭ de denunţurĭ. Din toate părţile Capitaleĭ, de la ofiţerĭ, de la proprietarĭ, de la comercianţĭ şi de la funcţionarĭ maĭ ales, sosesc plîngerĭ în contra acestor exploatatorĭ.

E o aglomeraţie de denunturĭ şi de acte la parchet, în această afacere, cum de mult nu s'a maĭ văzut.

Alte arestărĭ

Treĭ arestărĭ sînt ĭarăşĭ hotărîte şi ele se vor executa de îndată ce vinovăţiĭ se vor reîntoarce în Bucureştĭ.

Aceştia sînt bancheriĭ: **Ciurcu, Mărculescu** şi **Goldenberg.**

In contra luĭ Ciurcu, maĭ ales, sînt depoziţiĭ zdrobitoare din partea maĭ multor minorĭ şi maĭ ales din partea minoruluĭ Bibescu.

Intinderea cercetărilor

Graţie activităţeĭ şi cercetărilor dibace făcute de D-niĭ Hamangiu şi Ionescu, erĭ s'a descoperit că maĭ mulţĭ cămătarĭ de aicĭ aŭ făcut multe victime şi prin provincie chĭar.

Maĭ multe telegrame aŭ fost expediate erĭ de către D. prim-procuror Hamangiu la parchetele respective, pentru a face cercetărĭ în nişte afacerĭ pe carĭ în interesul instrucţieĭ le tăcem deocamdată.

Cercetările sînt conduse cu atîta dibăcie, în cît orĭ-cît s'ar încerca spoliatoriĭ să-şĭ acopere tîlhăriile, nu vor reuşi.

Reporter.

Mavrodin şi Cazavia, ceĭ carĭ aŭ escrocat pe restauratorul Arghir Papadopol, din strada Karagheorghevicĭ, aŭ fost chĭemaţĭ la parchet.

Neprezentîndu se încă, e probabil că azĭ saŭ mîine ambiĭ vor fi arestaţĭ.

Cu prilejul afacereĭ cămătarilor, s'a constatat o încercare de şantagiu din partea ziaruluĭ *Constituţionalul*. Unul din redactoriĭ săĭ, cercînd să pungăşească pe un cămătar, a fost tras pe sfoară de acesta şi dat pe mîna parchetuluĭ.

Bucură-te, Dichter, că-ţĭ menţiĭ sus reputaţia de puşcăriaş.

Sintem informaţĭ că ceĭ treĭ bancherĭ carĭ urmează să fie arestaţĭ se află actualmente în următoarele localităţĭ: Ciurcu la Viena, Goldenberg la băile de la Spaa, ĭar Mărculescu la Ploĭeştĭ.

In contra celuĭ dintîĭ, după cum am spus, cîţĭ-va minorĭ aŭ făcut mărturisirĭ zdrobitoare cu privire la modul cum aŭ fost exploataţĭ.

Goldenberg opera maĭ mult cu poliţe în alb; ĭar Mărculescu cu poliţe în carĭ eraŭ trecute numaĭ numele de familie a victimeĭ.

Cu ocazia alegereĭ consiliuluĭ comunal din Cîmpina, care a avut loc zilelele trecute, s'aŭ petrecut scandalurĭ regretabile, ba şi bătăĭ chĭar, pentru a face să ĭasă lista administraţieĭ.

Primindu-se maĭ multe plîngerĭ la ministerul de interne, D. Cantacuzino le-a pus pe toate *la dosar.*

La începutul luneĭ viitoare, imediat după reîntoarcerea D-luĭ Eugen Stătescu în ţară, se vor face maĭ multe numirĭ şi transferărĭ în magistratură.

D. locotenent Pavelescu-Sturdza a sosit erĭ în Capitală venind de la Studgard.

D-sa va fi interogat azĭ de D. Hamangiu, prim-procuror, în afacerea cămătarilor.

Printre cămătariĭ chĭemaţĭ ĭerĭ la parchet a fost şi Zentler. Acesta e unul din funcţionariĭ societăţeĭ de Petrol, care, pentru fraude, a fost pus în prevenţie şi apoĭ eliberat pe cauţiune.

Cămătarul acesta, este acela care a jăfuit acum cît-va timp pe ofiţerul Pave-

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 10 (18) August 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100 3/4	Dacia-Romănia	—
5% » (92—93)	99 1/2	Naţionala	—
5% » am.	99 1/2	Patria	—
6% Obl. rur.	101 3/8	Construcţiĭ	—
Pensiunĭ	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95 1/4	Londra	25.21.1/4 20 1/2
5% » (1890)	96 1/4	Paris	100.15.10
5% Func. rur.	92 1/8	Viena	211.10 7/8
5% » urb.	88 5/8	Berlin	123.65.55
5% » »	—	Belgia	99.25
5% » » Iaşĭ	82 1/2	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6
Banca Naţ.	—	» C. dep.	5 1/

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

44

PRIMEJDIE DE MOARTE

XXIX

Altă cursă

Avem un mandat de arestare contra prinţuluĭ Borgensky.

Contele are să-l citească, dacă voĭeştĭ să ascultĭ. Numaĭ dacă puteţĭ cum-va să ne dovediţĭ că nu sînteţĭ prinţul Borgensky.

De alt-fel n'am nevoĭe să vă maĭ spun că orĭ-ce rezistenţă ar fi inutilă saŭ chĭar fatală pentru D-stră.

— Mă numesc Georges Gordon şi pot să vă arăt cărţile mele.

Refuzînd printr'un gest, celălalt zise:

— Ştim că aţĭ adoptat acest nume sub care trăiţĭ la otelul Grandison la Adelphi-Terrase. Contele te urmăreşte de aproape de vr'o cît-va timp. Iată nişte semnalmente amănunţite despre D-ta dacă vreĭ să le citeştĭ.

Am luat toate precauţiunile posibile ca să ne asigurăm de identitatea D tale, înainte de a face pasul deciziv, fiĭ sigur.

— In adevăr! Dacă nu mă credeţĭ pe cuvînt, ce altă dovadă vă pot da?

— Arătaţi-vă hîrtiile.

— Ce hîrtiĭ?

— Hîrtiile pe carĭ regulamentele poliţieneştĭ obligă pe orĭ-cine să le poarte asupră-ĭ, ca dovezĭ de identitate.

Şi scoase din buzunar o hîrtie destul de uzată, cu aspect oficial, pe care i o prezintă.

— In Anglia, zise Gordon, sălbatec,— nu impunem această condiţie de cît criminalilor.

Tînăra aceasta însă, vă poate spune că nu sînt Taras.

— Nu-ĭ putem cere să vă denunţe. Cunoaştem foarte bine pe D-ra Aura Soltikoff; te-a scăpat de treĭ orĭ de arestare, şi nu va reuşi pentru a patra oară, cel puţin prin sistemul pe care-l indicaţĭ,

— Mărturisirea uneĭ persoane care mă cunoaşte şi pe mine şi pe Taras, vă poate convinge?

— Fără îndoĭală, dacă e o persoană demnă de încredere.

— Pare că sînteţĭ foarte bine informaţĭ în unele privinţe,— zise Gordon după ce se gîndi puţin.

Cunoaşteţĭ pe un gentleman numit Kavanagh?

— Perfect.

— Primiţĭ mărturisirea luĭ?

— Fără ezitare.

— Prea bine!— zise Gordon, triumfînd,— n'am de cît să trimit după dînsul.

— E cu totul inutil. Uitaţĭ că D. Kavanagh, ca şi mine, e servitorul ţaruluĭ şi agentul de încredere al excelenţeĭ sale ministrul poliţieĭ din Petersburg.

Gordon începea să gîcească adevărul şi cu o violenţă straşnică se întoarse spre mine ameninţîndu-mă:

— Şi D ta eştĭ în serviciul poliţieĭ ruseştĭ?

Plecaĭ capul în faţa furieĭ sale.

Bătrînul poliţist răspunse pentru mine.

— Din nenorocire, D-ra Soltikoff e potrivnica noastră cea maĭ înverşunată şi asta ar trebui s'o ştiĭ D-ta careĭ datoreştĭ atîta.

Gordon, confuz, îşi plimba privirile de la dînsul la mine.

Rudersdorf luă din noŭ hîrtia oficială şi spuse cîte-va vorbe în ruseşte.

— Dacă nu aĭ alţĭ martorĭ, contele Rudersdorf are să-ţĭ citească mandatul de arestare.

Nu avem vreme de pĭerdut,

— Vă maĭ spun că citirea asta e o comedie. Nu aveţĭ dreptul să mă arestaţĭ!

— Dovada cea maĭ bună despre contrariu este că te aflĭ prizonierul nostru,

— Aveţĭ să plătiţĭ scump acest abuz de putere. Chĭar dacă aş fi Taras, tot nu aveţĭ dreptul să mă arestaţĭ pe pămîntul Britanieĭ.

— Orĭ unde l-am găsi pe prinţul Borgensky, ne este de ajuns autorizaţia aceasta, pentru a pune mîna pe dînsul— zise bătrînul poliţaĭ,— punînd mîna pe sigiliul de pe mandatul de arestare.

— Vă înştiinţez încă o dată că nu sînt prinţul, ci un supus englez.

Celălalt ridică din umerĭ şi se uĭtă la Rudersdorf, care rîse scurt, ironic şi persistînd pacienţa rosti cîte-va fraze cu ton aspru.

Ştiam prea puţin ruseşte ca să le înţeleg, dar păreaŭ că se adresează luĭ Gordon maĭ curînd de cît secretaruluĭ săŭ:

— Ce spune? întrebă Gordon tot iritat.

— Contele Rudersdorf doreşte să ştie dacă îţĭ închipueştĭ că are să accepte o simplă tăgăduire din partea D-tale, pe cîtă vreme are mărturia propriilor săĭ ochĭ.

Nu se întîlneşte pentru întiia oară cu D-ta şi e chiar mirat că nu-l recunoştĭ, căcĭ nu maĭ departe de cît azĭ dimineaţă v'aţĭ încrucişat de două orĭ, pe cînd vă plimbaţĭ în Adelphi-Terrasse, împreună cu Kavanagh.

Gordon tresări şi uitîndu-se fix la Rudersdorf se sili să-şĭ aducă aminte de figura luĭ.

— Dar astea toate?— zise bătrînul, ridicînd un vrav de documente.

O fotografie căzu alăturĭ.

— Iată! nu cred că o să susţiĭ cum că nu ĭ fotografia D tale?

Gordon luă fotografia şi o privi fară să ştie ce să gîndească.

Era în adevăr aşa, lipită pe un carton cu adresa unuĭ fotograf din Moscova.

Singura explicaţie posibilă e că fotografieĭ i se schimbase cartonul; dar în ce scop?

Nu maĭ înţelegea nimic.

— Tăgădueştĭ că e scrierea D-tale? zise din noŭ bătrînul prezintîndu-ĭ o scrisoare.

— Nu e scrierea mea. Nicĭ nu pot citi aceste caractere străine.

— Iată una scrisă de D-ra în englezeşte.

— Nicĭ asta nu-ĭ a mea. Am să vă dovedesc. Daţi-mĭ o foaĭe de hîrtie.

Scrise răpede cîte-va rîndurĭ.

Rudersdorf şi cu bătrînul poliţaĭ le examinară, făcînd fie-care cuvenitele observaţiĭ.

Prinţul şi-a modificat iscălitura, şi contele îmĭ spune că nu e lucru dificil, pentru o mînă exercitată în toate actele desenuluĭ, după cum orĭ-cine ştie.

De furie, Gordon strică condeiul şi-şĭ puse mîinile în buzunar.

Rudersdorf părea izbit de o ideĭe nouă. Un dialog se schimbă repede între dînsul şi secretarul săŭ şi cel dintîĭ zise atuncĭ către Gordon:

— Contele admite posibilitatea foarte de necrezut a uneĭ trădărĭ din partea D-luĭ Kavanagh şi sugerează un mijloc foarte lesnicĭos de a se verifica scrierea D-tale.

— Care? Imĭ pare bine că s'a maĭ luminat puţin.

— Nu pretinzĭ, cred, că nu ştiĭ despre existenţa prinţuluĭ Borgensky?

— Din potrivă, sînt mîndru să declar că e amicul meŭ intim.

— Prea bine.

Secretarul făcu un semn de înţelegere luĭ Rudersdorf.

— Ca să înlăturăm orĭ-ce posibilitate de eroare, vom maĭ întîrzia cu cîte-va ore plecarea noastră.

Dacă eştĭ legat cu prinţul, trebuĭe să-ĭ ştiĭ adresa.

— Perfect.

(Va urma)

lescu, **dîndu-ĭ la băile Mitrasewsky 450 leĭ, şi luîndu-ĭ în schimb o poliţă de 11,000 leĭ.**

Acest spoliator a fost depus erĭ după amiază.

Parchetul a lansat erĭ mandate de depunere în contra luĭ Weintraub şi a fraţilor Avramescu, carĭ aŭ şi fost transportaţĭ aseară la Văcăreştĭ.

Descinderile parchetuluĭ

Am anunţat încă de erĭ dimineaţă, că parchetul în unire cu poliţia, aŭ făcut o descindere la otelul *Bristol*, unde se auzi că e un tripoŭ la care se pierd sume însemnate de banĭ.

Cercetările

Erĭ, D. prim-procuror Hamangiu, a chemat la parchet pe chelnerul Georgi de la otelul Bristol, după ce în noaptea descindereĭ chiar, interogase pe D. Sica, directorul otelului, şi pe portar.

In urma unuĭ minuţios interogator, chelnerul, care la început nega existenţa tripouluĭ, maĭ în urmă a început să facă mărturisirĭ preţioase.

Ast-fel, în cele din urmă, a declarat că în zisa «sală de lectură» a otelului se juca maĭ în fie-ce noapte *bacarra şi panţarolă.*

O victimă

Pînă acum chelnerul n'a dat de cît numele uneĭ singure victime.

Dînsul a istorisit pe larg, cum într'una din nopţile trecute el singur a aranjat masa pentru panţarolă, dînd două perechĭ de cărţĭ: una vechie şi alta nouă, pentru carĭ a luat 16 leĭ.

Jucătoriĭ aŭ fost D-niĭ Cănănaŭ, Pribeganu, locotenentul Morait şi tînărul Bolintineanu, care, după declaraţiile chelnerilor, *a pierdut numaĭ în acea noapte,* **suma de şapte miĭ opt sute de leĭ.**

Arestarea

Din interogatorul luat chelnăruluĭ rezultînd maĭ multe indiciĭ de culpabilitate în contra luĭ, D. prim-procuror Hamangiŭ l-a arestat.

Se crede că el va face mărturisirĭ senzaţionale în privinţa joculuĭ de cărţĭ de la otelul Bristol.

ECOURI

D-şoara Maria Micheru, o distinsă absolventă a conservatoruluĭ din Bucureştĭ, s'a hotărît a deschide o şcoală particulară de muzică, şcoală pregătitoare pentru conservator, obţinînd pentru aceasta şi cuvenita autorizaţie din partea ministeruluĭ de instrucţiune publică.

De mult se simţea necesitatea uneĭ ast-fel de şcolĭ şi D-şoara Micheru a avut o ideie fericită înfiinţînd-o; de aceea sîntem siguri că osteneala D-sale va fi încoronată de succes.

Şcoala va fi instalată în str. Icoaneĭ No. 8.

In ziua de Sf. Maria, se vor face de la Galaţĭ şi Brăila nişte frumoase escursiunĭ la Tulcea, cu unul din cele maĭ elegante vapoare austriace, „Carol Ludvig."

Costul călătorieĭ e de 4 leĭ clasa I-a şi 2 leĭ clasa II-a.

Vaporul va pleca din Brăila la 12 şi jum. p. m., iar din Galaţĭ la orele 2 p. m.

Intoarcerea din Tulcea se va face la orele 7 şi jum. seara.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ de astă-zĭ PRIN CRIMA.

La Sala de Depeşĭ a „Adevĕruluĭ" aŭ sosit următoarele noutăţĭ:

Maurice Roullinat: Les Apparitions, leĭ 3.50
Oscar Méténier: L'Amour vaincu, leĭ 3.50
Edouard Delpit: Coeur deçu, leĭ 3.50.
Edouard Rod: Dernier Refuge, leĭ 3.50.
Georges Ohnet: L'Inutile richesse, leĭ 3.50.
Fritz Friedman: L'Empereur Guillaume II et la Révolution par en Haut *L'Affaire Kotze*, leĭ 3.50.
Gervais-Courtellemont: Mon voyage à la Mecque, leĭ 4.
Maurice Montégut: Le Geste, leĭ 3.50
Henri Mazel: La Synergie sociale, leĭ 4.
Yves Guyot: La Morale de la Concurrence, leĭ 1.
Victor Barrucand: Le Pain gratuit, leĭ 1.10.
B. Malon: La Morale Sociale, leĭ 3.50.
René Worms: Organisme et Société, leĭ 8.
Paul de Lilienfeld: La Pathologie Sociale, leĭ 8.

Pentru comandele din provincie să se adauge porto.

Criza în Bulgaria

SOFIA, 12 August.—In urma uneĭ invitaţiunĭ a prinţuluĭ, D. Stoilow a plecat la mănăstirea Rilo, pentru a se consfătui asupra situaţiuneĭ. In această călătorie se vede în genere semnul, că greutăţile vor putea fi depărtate, ast-fel în cît cabinetul Stoilow să poată rămîne la putere.

SOFIA, 12 August.—D. Tscharykow, agent diplomatic rus, a plecat în concediŭ pentru două lunĭ.

Agenţia Balcanică spune în mod formal că prinţul n'a avut nicĭ-o-dată intenţiunea de a chiema pe lîngă sine pe D. Zankow.

DOSARUL ZILEI

Aflăm că alaltă-erĭ a ars moara de la Podarĭ, situată în apropiere de Craiova, şi care e proprietate a D-luĭ Gr. Popescu.

Pagubele sînt foarte marĭ.

Se zice că focul ar fi provenit de la maşină.

*

Zilele trecute, Alexandru Eftimiu, notarul comuneĭ Somova, din jud. Tulcea, a fost asasinat în mijlocul drumuluĭ de către locuitorul Marin Nicolaĭ Burlac.

Mobilul crimeĭ este răzbunarea. Criminalul a fost prins şi înaintat parchetuluĭ.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 9 August 1896

Griŭ cant.	88090 gr.%k.—60¾	pr.	7.80—9.65
Secară „	60 v. „ % k.	„	7.60
Orz „	2500 „ 56	„	4.60
Porumb „	7200 „ 59½—59¾	„	5—5.05

Cereale sosite:

Pe apă: Griŭ 57500, porumb 146000, secară 4000, orz 5900, naveta 3360.

Pe uscat: Griŭ 115000, porumb 190000, secară 7500, orz 17200.

Marmorosch Blank & Comp.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

AFACEREA CĂMĂTARILOR

Instrucţia în această afacere, continuă cu mare activitate.

La parchet este o listă întreagă de samsarĭ, carĭ aŭ ruinat o mulţime de familiĭ.

Pentru astă-zĭ sînt citaţĭ la cabinetul primuluĭ-procuror maĭ mulţĭ indivizĭ de aceştia, în contra cărora sînt maĭ multe denunţărĭ.

Mărturisirile victimelor

D-niĭ locotenenţĭ Răceanu, Bolintineanu, Bibescu, Cotadi, prin depoziţiunĭ scrise, aŭ făcut mărturisirĭ zdrobitoare în contra bancherilor Ciurcu, Guttman şi Gotfried.

Incercarea de împăcare

Văzîndu-se descoperiţĭ şi ameninţaţĭ de a înfunda puşcăriile, cămătariĭ îşĭ pun toate stăruinţele pe lîngă victime, pentru a-le face să nu maĭ declare nimic compromiţător în contra lor şi de a nu ridica în faţa parchetuluĭ nicĭ o pretenţie.

Pentru a ajunge la acest scop, spoliatoriĭ aŭ angajat vr'o doui avocaţĭ colectivişti, carĭ de vr'o două zile staŭ în permanenţă pe la parchet.

Printre aceştia este şi D. Clinceanu, avocatul primărieĭ.

Alte denunţărĭ

Astă-zĭ se vor face la parchet şi alte denunţărĭ, prin carĭ se va dezvălui o scrie întreagă de spoliaţiunĭ săvîrşite de cămătarĭ.

Aceste denunţărĭ vor fi făcute de sublocotenentul Sturdza, care a sosit erĭ din Stutgard, fiind chiemat telegrafic de către D. sub-locotenent Cernătescu.

După cît ştim, denunţările D-luĭ Sturdza vor privi pe bancheriĭ Ciurcu, Zentler şi încă pe unul, al căruĭa nume ne scapă.

D. Sturdza, încă de pe cînd era minor, a fost escrocat de Ciurcu cu sume considerabile. Pentru 1000 de leĭ a fost silit să dea poliţă de 11.000 leĭ; iar pentru 20.000 de leĭ, a dat poliţă de 80.000 leĭ.

Toate aceste poliţe sînt fără dată.

Rep.

Consiliul comunal din Galaţĭ nu se maĭ compune actualmente de fapt de cît din şease consilierĭ, carĭ nicĭ aceştia nu vor să se întrunească în şedinţă.

De şi consiliul este ast-fel descomplectat, totuşĭ guvernul nu se grăbeşte a pune capăt scandaluluĭ.

Din cercetările făcute pînă acum, s'a constatat că primarul Malaxa numaĭ cu ocazia recepţieĭ lucrărilor de pe strada Domnească a beneficiat de suma de 106.284 leĭ şi 75 banĭ.

D. I. Balet şi-a dat demisia din funcţia de director al liceuluĭ internat din Iaşĭ.

Această demisie a fost primită de ministrul instrucţiuneĭ.

Toţĭ comercianţiĭ importatorĭ sînt obligaţĭ ca de la 1 Octombrie, să prezinte biurourilor vamale facturile originale, însoţite de copiĭ netimbrate, aceasta însă numaĭ pentru anumite articole prevăzute în tariful vamal.

Astă-zĭ s'aŭ început conferinţele institutorilor şi învăţătorilor în Capitală şi în ţară.

Conferinţele sînt prezidate de către revizoriĭ şcolarĭ respectivĭ.

Toate instalaţiile fabriceĭ de pulbere fără fum de la Dudeştĭ sînt aproape terminate.

De la 1 Septembrie, această fabrică va începe să funcţioneze.

D. Gh. Şerban a fost ales preşedinte al camereĭ de comerţ din Iaşĭ, iar D. Ropală, vice-preşedinte.

Descinderile de astă noapte

In urma primeĭ descindereĭ de erĭ, făcută la hotelurile Bristol şi de France, erĭ şi alaltă-erĭ a sosit la cabinetul primuluĭ-procuror o mulţime de denunţărĭ în contra tripourilor de toate categoriile, unde o mulţime de oamenĭ îşĭ deşartă punga, lăsîndu-şĭ familia şi copiiĭ în lipsă şi mizeriĭ.

*

Astă noapte, energicul procuror, D. Ionescu, a făcut descinderĭ la şapte tripourĭ, din calea Plevneĭ şi calea Văcăreştĭ.

In cîte-va locurĭ a găsit mesele pregătite, cu cărţile de joc, pentru *panţarolă* şi *baccara.*

La Hugo

Ultima descindere de astă noapte a fost iarăşi la cafeneaua hoteluluĭ de France, spre a se vedea întru cît antreprenorul hoteluluĭ se ţine de angajamentul luat chiar erĭ, la parchet, că pe viitor nu va maĭ tolera jocurĭ de hazard în acel local.

Descinderea însă, a avut de rezultat că douĭ domnĭ ale cărora nume ne scapă pentru moment, aŭ fost surprinşĭ jucînd cărţĭ pe banĭ.

Atît cărţile, cît şi baniĭ, aŭ fost confiscaţĭ, iar antreprenorul oteluluĭ şi jucătoriĭ aŭ fost chemaţĭ azĭ la parchet.

S'a dovedit că aceĭ domnĭ jucaŭ jocul numit 66, aşa că parchetul rămîne să hotărască dacă acest joc se poate numi *de hazard.*

*

In privinţa tripouluĭ de la otelul Bristol aŭ sosit erĭ cîte-va denunţărĭ importante.

Astă-zĭ D. Sica, directorul oteluluĭ, care pînă acum nega absolut că în acel local s'ar fi jucat vre odată cărţĭ, va fi chiemat la parchet, pentru a fi interogat.

In urma acestuĭ interogator, D. Sica va fi probabil confruntat cu chelnerul George, care se află arestat şi care a început să facă mărturisirĭ destul de preţioase.

Din ordinul D-luĭ prim-procuror Hamangiu, samsarul Spiegel, care fusese arestat, a fost pus aseară în libertate.

Astă-zĭ e chemat la parchet pentru a fi supus unuĭ noŭ interogator.

Iată textul demisieĭ pe care D. C. Vîrlan, consilier comunal din Galaţĭ, a înaintat-o telegrafic ministruluĭ de interne;

Domnuluĭ ministru de interne,
Bucureştĭ.

„Convingîndu-mă că administraţia comunală „actuală, nu maĭ are încrederea majorităţeĭ con- „siliuluĭ, nicĭ a cetăţenilor şi în consecinţă ne maĭ „putînd a-ĭ acorda maĭ mult nicĭ eŭ încrederea „mea, rog respectuos a îmĭ aproba demisiunea „din calitatea de consilier al comuneĭ Galaţĭ, pe „care de astă-dată înţeleg a o da în mod ire- „vocabil."

Costin Vîrlan.

Lista de subscripţie

în folosul incendiaţilor din Alexandria

Adevĕrul . . . . 100 leĭ
Prietena săracilor. . 50 leĭ

Serbările din Constanţa

— De la corespondentul nostru special —

Serbările aŭ început Duminecă seara printr'un bal care a avut loc la Cazino pe Bulevard.

Lume a venit din toate părţile.

Ast-fel, din Galaţĭ, Brăila şi Bucureştĭ cu deosebire, sînt foarte mulţĭ.

Balul a început la ora 8 şi jum. Comitetul, prezidat de D. Chintescu, prefectul judeţuluĭ, era compus din D-niĭ Cociu, primar; l. col. Georgescu; col. Iona; St. Dimitrescu, casier general; Zotu, preşedintele tribunaluluĭ; R. Georgescu; Sideri, directorul prefectureĭ; C. Niculcea, sub-casier; Lambru, şeful regieĭ; Mano, Vlădescu şi Nüman, agent general al vapoarelor.

*

Printre azistenţĭ, prinţul şi prinţesa Sturdza, D. şi D-na C. Dumitrescu, N. Ionescu-Brăila, deputat, V. Sasu-Brăila, general Cantili, locot. Măldărescu, D. şi D-na Havisi, Schina, l.-col. Petrescu, Condeescu, Negulescu, maioriĭ Stoenescu, Băjescu şi Spiropol.

Printre frumoasele dansatoare eraŭ D-rele Chintescu, Christescu, Armaşu, Papaianopolu, Predeleanu, Suchianu, Rădulescu, Nicolescu, Frenkel, Budeanu, Nüman, Stasec, Dimitrescu, Havisi, Ionescu, etc.

Asemenea D-niĭ: Simionescu, membru la tribunal, Goangă, Gr. Lahovari, Luzi, Goldemberg, N. Constantinescu, I. Bercoviçi, Tătaru, Alexiu, Bendaii, Mavroiani, Teodorescu, P. şi T. Pucerea, A. Barca, lt. Zătreanu, s-locot. Dragomir, locotenenţiĭ Petrăchescu, Epure şi Solcărescu, căpitan Balaban, sub locotenenţiĭ Negulescu, Băleanu, Budeanu, Gheorghiu, etc...

Balul a fost foarte animat şi s'a terminat la orele 2.

*

Regatele carĭ trebuiaŭ să aibă loc Lunĭ, s'aŭ amînat pentru Mercurĭ, din cauza timpuluĭ nefavorabil.

Corespond.

ECOURI

Următoarea scrisoare a fost trimisă D-neĭ Stambuloff, de către D. Iconomu din Giurgiŭ, în numele colonieĭ bulgare de acolo:

Prea stimateĭ şi mult încercateĭ Doamne Polisenia S. Stambuloff, la Sofia.

Doamnă,

Barbara cutezanţă a asasinilor profanatorĭ şi distrugătorĭ aĭ mormîntuluĭ prea iubituluĭ vostru soţ şi al nostru amic, precum şi încercarea acestora de a spulbera prin elemente distrugătoare chiar şi cenuşa inofensiveĭ lor victime, mă face a crede că aceste hiene îşĭ vor continua şi în viitor misiunea lor distrugătoare, spre a ilustra pe de plin sîngeroasa domnieĭ a alteţeĭ sale regale.

Şi spre a nu maĭ fi surprinsă de către acestea, subsemnatul crede de a sa datorie, a vă atrage toată atenţiunea asupră-le, căcĭ dînşiĭ, în imaginaţiunea lor barbară, ne dîndu-şĭ seamă de răspunderea ce li se impune, nu vor înceta de a-şĭ aduce la îndeplinire blestemata lor operă, pînă ce urgia poporuluĭ sîngerînd nu-ĭ va alunga şi pedepsi, ca pe nişte unelte criminale ale străinuluĭ cotropitor.

Să sperăm însă, că acest popor atît de mult încercat, pe spinarea căruia s'aŭ comis şi se comit toate crimele şi nelegiuirile, chiar de către aceia carĭ eraŭ ţinuţĭ de a veghia asupră-ĭ, ne maĭ putînd suporta actuala stare barbară, să sperăm, zic, că acest popor în curînd va şti a-şĭ face sieşĭ dreptate faţă de aceştĭ criminalĭ, reluîndu-şĭ rolul săŭ independent de odinioară.

Vă rog dar, prea stimată şi mult încercată Doamnă, a priimi cu această ocaziune stima şi consideraţiunea devotamentuluĭ meŭ.

D. L. Iconomu.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 12 August.— *Reichsanzeiger* e autorizat a declara că voinţa împărătuluĭ este, ca în această toamnă să fie supus consiliuluĭ federal un proiect de procedură militară penală, în conformitate cu declaraţiunile principeluĭ de Hohenlohe în Reichstag, în 18 Maĭ 96.

KRASNOJESELOE, 12 August.—Astă-zĭ s'a făcut o mare revistă în prezenţa ţaruluĭ, a ţarineĭ, a tuturor marilor-ducĭ şi marilor-ducese. Suma trupelor se ridică la 63 ¾ de batalioane, 41 excadroane, 13 sotnia de Cozacĭ şi 200 de tunurĭ.

ROMA, 12 August.— O depeşă sosită din Djibouti către Vatican, anunţă că Menelik, spre a mulţumi pe Papa, va libera un oare-care număr de prizonierĭ italienĭ.

POŞTA REDACŢIEI

Etalon.—Loco.—Treceţĭ pe la redacţie saŭ comunicaţi-ne amănunte asupra afacereĭ.

SPECTACOLE

HALL DE l'INDEPENDANCE ROUMAINE.—Piaţa Teatruluĭ Naţional. **Cinématograful Lumière,** Fotografiĭ viĭ. Deschis în fie-ce zi de la 5—7 p. m. şi de la 8—11 seara. Şedinţe la fie-ce jumătate oră. Intrarea pentru o persoană 1 franc, un copil 60 banĭ.

GRADINA LIEBLICH JIGNIŢA.— Trupa israelită de operete. Azĭ, Marţĭ 13 cor., se va reprezinta „Hamlet" în beneficiul distinsuluĭ artist M. Feinman.

GRADINA HUGO. — Mercurĭ, 14 cor., va avea loc în grădina Hugo o mare reprezintaţie dată în beneficiul simpaticuluĭ comic H. Tropauer.

Program cu totul schimbat.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL

113

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

I

Salomé

Pe urmă vom vedea.

— Atuncĭ partea de rezervă a mătușeĭ mele unde-ĭ?

— In casa Berthier, unde e reprezentată prin oare-carĭ valorĭ, din carĭ face parte și otelul din parcul Monceau.

Dar, valorĭ saŭ imobile, baronul de astă-zĭ nu le poate atinge fără autorizația D-neĭ Edith.

— Și la cît se urcă partea aceasta?

D. Thibaut-Gauthier cercetă cîte-va hîrtiĭ și spuse o cifră fantastică: două-sprezece milioane și jumătate!..

— Succesiunea, zise, a fost evaluată în adevăr la cincĭ-zecĭ de milioane.

Genevieva nu păru că se miră.

— Voițĭ să vă însărcinațĭ ca să-l facețĭ pe Louis Berthier să ne dea măcar cîte o sută de miĭ de francĭ pe an?

Știțĭ că unchiul meŭ îmĭ constituise un capital care echivalează ca venit jumătatea acesteĭ sume.

De alt-fel, am primit-o destul de regulat de la dispariția luĭ Mihaĭ; dar mama n'a primit nicĭ un ban.

Din parte-mĭ, mă voĭ sili să fac pe mama, povestindu-ĭ tot ce mĭ-aĭ spus, ca să accepte totul, *așteptînd*...

— Bine înțeles, zise notarul.

Veĭ vedea pe unchiul D-tale înainte de a te întoarce la Saintes?

— Nu, nu vreaŭ, n'aș putea să-l văd!

—Dar înainte de a ne despărți, o să aĭ buna-voință să-mĭ daĭ o informațiune?

— Care?

— Mihaĭ, înainte de momentul așa zis al morțeĭ sale, era hotărît să se căsătorească cu o tînără fată care se numĭa Sabina de Terrenoire.

Logodna se făcuse deja.

Mama, căreĭa 'ĭ scrisese în Provence despre dragostea și dorința sa, căcĭ Mihaĭ nu cutezase a o înștiința despre aceasta verbal, primise o ast-fel de veste cu bucurie...

Tînăra fată era, într'adevăr, sărmană, dar dintr'o familie excelentă și foarte cinstită.

La întoarcerea sa din Saintes, baroana trebuĭa să te roage să scriĭ actul de căsătorie.

Dar tristele împrejurărĭ pe carĭ le cunoștĭ aŭ împĭedicat-o.

Această tînără, care avea niște sentimente de o nobleță superĭoară, a întreținut maĭ mult timp o corespondență cu mine.

Dar de-o-dată corespondența se întrerupse si eŭ n'am maĭ auzit nimic despre dînsa.

Pentru prima dată viŭ astă-zĭ la Paris în urma acestor evenimente.

Aș voi să-ĭ știŭ adresa actuală și să căpăt oare-carĭ informațiunĭ despre soarta eĭ...

Poțĭ să mă serveștĭ în această privință?

— Unde locuĭa dînsa?

— Ele aŭ urmat, — ca și mamă-sa, — Octavieĭ Lagarde în dirigĭarea «Caseĭ de Familie».

— «Casa de Femilie» a fost vîndută de mult.

Dar se poate ca aceste Doamne să fie încă aicĭ, iar persoanele carĭ aŭ moștenit întreprinderea lor să fie maĭ în stare de cît mine a vă da deslușirĭ.

Cît despre mine, eŭ pentru întîĭa dată aud de numele lor.

Genevieva strînse mîna bătrînuluĭ săŭ prieten, îĭ maĭ atrase luarea-a-minte asupra cîtor-va amănunte și îl părăsi zicînd:

—Voiŭ căută să aflu prin mine însu-mĭ ce s'aŭ făcut aceste Doamne.

— Ne vom maĭ vedea înainte de plecare?

— Nu cred.

Voiŭ cerca să conving pe baroană că trebuĭe să-țĭ urmeze sfaturile și, în urmă, mă voĭ reîntoarce.

Genevieva descinse la unul dintre cele maĭ bune hotele din Paris, unde se înscrise cu numele de Doamna Bernard,— numele mameĭ sale.

Chĭar în seara aceea, ea își începu cercetările cu scopul de a găsi pe Sabina.

«Casa de Familie» fusese, într'adevăr vîndută de Louis Berthier.

— Persoanele carĭ o dirigĭaŭ—i se răspunse în str. Vignes— D-na și D-șoara de Terrenoire, aŭ fost obligate să evacueze numitul deificiŭ, la moment.

D'aci încolo, nu se știe ce s'a petrecut dar maĭ trăĭa încă o femeĭe bătrînă anume Eliza, care fusese în serviciul lor și carĭ avea pentru ele o adîncă afecțiune.

Această femeĭe ar putea să dea maĭ multe amănunte despre D-nele Terrenoire.

— Și Eliza asta, întrebă Genevieva, unde locuĭește în timpul de față?

— Anul trecut a intrat în str. Soufflot, 13, la niște persoane foarte onorabile, pe carĭ le lăuda în toate părțile.

Cred că tot acolo e și acuma.

Genevieva se duse în strada Sufflot.

După ce vorbi cu portarul asupra femeĭeĭ ce o interesa, dînsa se urcă la primul etaj, unde era instalată familia căreĭa servĭa Eliza.

Stăpîna caseĭ, văzînd că are a-face cu o persoană de bună condițiune, dete ascultare D-șoareĭ Berthier și-ĭ răspunse:

— Ițĭ voiŭ trimite pe Eliza acasă la D-ta, Doamnă; veĭ putea vorbi cu dînsa atît cît veĭ avea trebuință.

Se despărțiră.

Cîte-va minute după aceasta, bătrîna doică a Christianeĭ apăru în prag:

— Ah! D-șoara Genevieva, D-șoara Genevieva!... e cu putință oare!... strigă ea.

Se zicea că aĭ intrat în mănăstire în urma morțeĭ mameĭ D-tale!...

— Am intrat în mănăstire saŭ nu, zise Genevieva cu un surîs, acum sînt aicĭ și am nevoĭe să-țĭ vorbesc.

— Oh! dacă pot să te servesc, o fac din toată inima.

— Știĭ ce s'aŭ făcut D-na și D-ra de Terrenoire?

Spune-mĭ, dacă știĭ!

— Ah! sărmanele și scumpele creĭaturĭ, aŭ îndurat atîtea nenorocirĭ!...

Ceea-ce știŭ despre dînsele nu-ĭ tocmaĭ lucru mare, dar orĭ-cum, nu strică să-țĭ spun.

Nu eștĭ streină, de sigur, de faptul că fratele D-tale se logodise cu D-șoara Sabina?

Genevieva clipi din ochĭ.

— Da, știŭ asta, zise ea cu dulceață.

Nicĭ o dată nu voiŭ putea spune bucuria și fericirea acesteĭ copile.

Domnul baron îĭ adusese o sumedenie de florĭ și de bijuteriĭ.

Ea visa de fericire!...

Se credea în paradis.

Și, treĭ zile în urmă, mamă-sa și cu mine o găsirăm, într'o bună dimineață, leșinată în pavilion, cu un jurnal ghemuit în micuțele-ĭ mîĭnĭ.

Citise, nicĭ vorbă, în acel jurnal despre catastrofa ce se întîmplase frateluĭ D-tale.

Pe dată ce-șĭ veni în fire, n'avu altă ideĭe de cît să se ducă la Hotel Berthier, căcĭ n'avea de cît o ideĭe: să-l vadă pentru cea din urmă oară.

— Și apoĭ? întrebă Genevieva nerăbdătoare, cu ochiĭ scînteind de curiozitate.

— Mamă-sa, bĭata femeĭe, a însoțit-o la hotelul din parcul Monceau. Dar, vaĭ! — D. Louis Berthier nu le-a primit... ba, ce-va maĭ mult, le-a îmbrîncit afară...

(Va urma)

Proprietar, CONST MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕruluĭ" Pasagiul Bănceĭ Naționale